

sig med Livets praktiske Forhold. Jeg er ganske sikker paa, at de heller ikke ved denne Lejlighed lægger den Vægt paa Økonomien, som dog vistnok den største Del af den danske Nation vil kræve, hvor der er Tale om saa mange Penges Udgivelse. Jeg fulgte det Punkt i den Tale, som det ærede Medlem for Assens-Kredsen (Klaus Berntsen) holdt i Gaar, med nogen Opmærksomhed, og jeg erkender ganske som han, at det økonomiske Spørgsmaal, der spiller en saa stor Rolle, bør fremdrages jævnsides det kunstneriske under en Debat som denne. Men jeg fik ikke det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelser, at han egentlig fremstillede en Plan, som var praktikabel, en Plan, som kunde løse den Opgave, der stilles, hvis man overhovedet gaar til en Reform som den her foreliggende. Det forekom mig ikke, det ærede Medlem uddybede sine Synspunkter og sine Tanker saaledes, at man kunde faa fast Bund under Fødderne ved en Bedømmelse af, om det Forslag, han antydede, kunde realiseres, samtidig med at man løste den Opgave, som overhovedet stilles os ved Forelæggelsen af dette Lovforslag.

Jeg vil henstille til det kommende Udvalg at tage det økonomiske Spørgsmaal op paa rent praktisk Grund, og skulde jeg udtale som en Lægmandsbetragtning om et Forhold, hvis kunstneriske Side jeg gentager, jeg ikke har nogen Betingelser for at bedømme, hvad der for mig vilde staa som den praktiske Løsning af denne Sag, saa vilde det ikke være at springe til en alt for om sig gribende Reform, men at koncentrere Opgaven saa meget som muligt; og jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at man under Behandlingen af denne Sag vil komme til samme Erkendelse. Paa den Maade vil man maaske i nogle Henseender gaa imod Sider af Ministerens Forslag; men det er derfor ikke paa nogen Maade udelukket, at man faar den Dobbeltscene, som utvivlsomt er den rigtigste Løsning, en Scene altsaa, der spænder over mere, end det kongelige Teater gør, og muliggør, at de forskellige Kunstarter kan komme til deres Udfoldelse paa en anden Maade end hidtil.

Jeg vilde med disse Bemærkninger lægge et godt Ord ind for, at man ikke

glemmer den rent praktiske, økonomiske Side af Sagen under sin for øvrigt fortjenstfulde Fordybelse i Sagens mere kunstneriske Egenskaber.

Klaus Berntsen: Den sidste Hensetting fra den ærede sidste Taler tror jeg ikke gjaldt mig, den maa vist adresseres til det ærede Medlems egen Ordfører, det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen). Jeg har ikke tænkt, at en fortsat Forhandling her vil bringe os ret meget videre, men jeg anbefaler, at Sagen saa snart som muligt gaar i Udvalg, thi det er dog først i et snævrere Udvalg, hvor man kan faa alle fornødne Oplysninger fra Ministerens og fra Arkitektens Side, at man kan se, om det er muligt at naa til et praktisk Resultat.

Jeg finder mig foranlediget til at gøre nogle Bemærkninger, ikke mindst efter at have hørt den ærede Ministers Tale. Den ærede Minister begyndte med at sige, at han kan modtage baade Dobbeltscenen og det sidste nu af ham optagne Projekt, det, som det foreliggende Lovforslag indeholder. Det glæder mig, at Ministeren altsaa forelægger et Forslag her, som han ikke vil fastholde, at han altsaa er villig til at forlade det og er villig til at gaa over til den første Plan, han har ladet udarbejde, og hvorom jeg har sagt, at det er det Grundlag, som Venstre vil være villigt til at forhandle paa. Men den ærede Minister mente, at jeg ved mine Udtalelser allerede har tilkendegivet, at heller ikke dette Projekt vil jeg være med til at gennemføre, thi, sagde den ærede Minister, jeg har ikke sat mig ind i disse Planer. Ministeren har sagt til mig før, sagde han — og det er ganske rigtigt —, hvad han saaledes gentager i Dag, at det var en letvindt Maade, jeg tog denne og andre Sager paa. Jeg havde ikke sat mig ind i Sagen; jeg har læst nogle Artikler i nogle Blade, og dermed mener den ærede Minister har jeg ladet mig nøje. Hvor ved den ærede Minister det fra? Det er ikke rigtigt. Jeg har sat mig saa grundigt, som det var mig muligt, ind i disse Planer og ind i hele Sagen, men selvfølgelig har jeg ogsaa læst Aviserne. Den ærede Minister mener, at jeg kun har læst de Aviser, der vil ham til Livs. Deri tager den ærede Minister fejl. Jeg har med Hensyn